

- naloži prvotnom tuženiku da u cijelosti snosi troškove, uključujući one koji su nastali u postupku pred Općim sudom Europske unije u skladu s člankom 184. Poslovnika Suda Europske unije;
- vrati predmet Općem sudu Europske unije radi donošenja odluke o tužbi.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj smatra da je Opći sud time što je u obzir uzeo pobijano rješenje povrijedio načelo slobodne ocjene dokaza i pojam skupa podudarajućih indicija te je, stoga, povrijedio pravila o teretu dokazivanja, osobito što se tiče iznesenih argumenata i indicija u vezi s izračunom roka koji je žalitelj imao za osporavanje ESVD-ove odluke.

Jedini žalbeni razlog koji je žalitelj istaknuo također se odnosi na diskriminaciju, iskrivljavanje činjenica pobijanim rješenjem i očite pogreške u ocjeni Općeg suda što je dovelo do netočnog pravnog obrazloženja.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. lipnja 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – F.C.I. protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Predmet C-244/20)

(2020/C 320/08)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: F.C.I.

Druga stranka u postupku: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 2. Direktive 79/7 od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (¹), kojim se iz područja primjene Direktive isključuju davanja u korist nadživjelih i obiteljska davanja, proglasiti nevaljanim ili ga takvim smatrati jer je protivan temeljnom načelu prava Europske unije kao što je načelo jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, proglašeno temeljnom vrijednošću Europske unije u člancima 2. i 3. Ugovora o Europskoj uniji, članku 19. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i temeljnim pravom u članku 21. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, kao i u vrlo ranoj i ustaljenoj sudskoj praksi Suda?
2. Treba li članak 6. Ugovora o Europskoj uniji i članak 17. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s člankom 1. Dodatnog protokola br. 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisanu u Rimu 4. studenoga 1950., tumačiti na način da im se protivi nacionalna mjera, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku (do koje je dovela Presuda Tribunala Constitucional (Ustavni sud) br. 40/2014 od 11. ožujka, nacionalna sudska praksa koja ju je tumačila i zakonodavna reforma s kojom je usklađena), koja je — u praksi i s obzirom na opće nepoznavanje zahtjeva za formalizaciju i nepostojanje razdoblja prilagodbe za njezino ispunjavanje — najprije onemogućila a zatim znatno otežala ostvarivanje prava na mirovinu za nadživjele osobe na temelju odnosa životnog partnerstva uređenog Códigom Civil Catalán (Građanski zakonik Katalonije)?

3. Treba li toliko temeljno načelo u pravu Europske unije kao što je načelo jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, koje je navedeno kao temeljna vrijednost u člancima 2. i 3. Ugovora o Europskoj uniji, i zabranu diskriminacije na temelju spola, priznatu kao temeljno pravo u članku 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s člankom 14. Europske konvencije o ljudskim pravima, tumačiti na način da im se protivi nacionalna mjera, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku (do koje je dovela Presuda Tribunala Constitucional (Ustavni sud) br. 40/2014 od 11. ožujka, nacionalna sudska praksa koja ju je tumačila i zakonodavna reforma s kojom je usklađena), koja je, u praksi i s obzirom na opće nepoznavanje zahtjeva za formalizaciju i nepostojanje razdoblja prilagodbe za njezino ispunjavanje, najprije onemogućila a zatim znatno otežala ostvarivanje prava na mirovinu za nadživjele osobe na temelju odnosa životnog partnerstva uređenog Građanskim zakonikom Katalonije, na štetu mnogo većeg postotka žena nego muškaraca?
4. Treba li zabranu diskriminacije na temelju „rođenja” ili pak „pripadnosti nacionalnoj manjini”, kao uzroke ili „razloge” diskriminacije zabranjene člankom 21. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s člankom 14. Europske konvencije o ljudskim pravima, tumačiti na način da joj se protivi nacionalna mjera, poput mjere o kojoj je riječ u glavnom postupku (do koje je dovela Presuda Tribunala Constitucional (Ustavni sud) br. 40/2014 od 11. ožujka, nacionalna sudska praksa koja ju je tumačila i zakonodavna reforma s kojom je usklađena), koja je, u praksi i s obzirom na opće nepoznavanje zahtjeva za formalizaciju i nepostojanje razdoblja prilagodbe za njezino ispunjavanje, najprije onemogućila a zatim znatno otežala ostvarivanje prava na mirovinu za nadživjele osobe na temelju odnosa životnog partnerstva uređenog Građanskim zakonikom Katalonije?

(¹) Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (SL 1979., L 6, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3, str. 7.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2020. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona (Španjolska) – HV protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Predmet C-258/20)

(2020/C 320/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: HV

Tuženik: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prethodno pitanje

Treba li Direktivu Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (¹) tumačiti na način da joj se protivi nacionalno pravilo, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku (članak 60. stavak 4. Real Decreta Legislativo 8/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social (Kraljevska zakonodavna uredba 8/2015 od 30. listopada 2015. kojom se potvrđuje preinačeni tekst Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti), kojim se uspostavlja pravo na dodatak na mirovinu za žene koje imaju najmanje dvoje biološke ili posvojene djece te primaju doprinosnu starosnu mirovinu, dok druge žene koje se nalaze u istovjetnoj situaciji nemaju pravo na takav dodatak na mirovinu jer su joj pristupile prijevremeno i dobrovoljno, što prema zakonu podrazumijeva veće zahtjeve u pogledu plaćanja doprinosa u odnosu na redovnu mirovinu, a istovjetne ili vrlo slične dobne uvjete te istovjetne poteškoće pri očuvanju radnih mjesta na tržištu rada koje su posljedica položaja žena?

(¹) SL 1979., L 6, str. 24. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 7.)